II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 november 1998

beträffande det stöd som Frankrike beviljat Nouvelle Filature Lainière de Roubaix

[delgivet med nr K(1998) 3515]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/378/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med ovannämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDET

Genom skrivelser av den 6 maj och den 16 september 1996 fäste det tyska branschförbundet ”Industrieverband Garne und Gewebe” kommissionens uppmärksamhet på det stöd som beviljats eller eventuellt beviljats Nouvelle Filature Lainière de Roubaix.

Genom en skrivelse av den 25 september 1996 och på uttrycklig begäran av kommissionen genom skrivelser av den 15 maj och 3 juli 1996 informerade den franska regeringen kommissionen om det stöd som den beviljat eller tänkte bevilja Nouvelle Filature Lainière de Roubaix. Genom skrivelser av den 22 november 1996, den 16 januari, den 2 april och den 3 juli 1997 gav den franska regeringen ytterligare upplysningar till kommissionen. Genom en skrivelse av den 19 september 1996 förmedlade Tribunal de commerce de Roubaix Tourcoing till kommissionen domen av den 17 september 1996 inom ramen för ett förenklat konkursförfarande beträffande SA Filature Lainière de Roubaix.

Genom en skrivelse av den 18 augusti 1997 informerade kommissionen den franska regeringen om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget beträffande detta stöd. Kommissionens beslut att inleda ett förfarande offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [1]. Kommissionen beredde berörda parter tillfälle att inkomma med synpunkter på stödet i fråga.

Genom en skrivelse av den 24 september 1997 inkom den franska regeringen med sina synpunkter till kommissionen. På grundval av dessa tillställde kommissionen den franska regeringen skrivelser av den 2 mars och den 17 juni 1998 med begäran om ytterligare information. Genom skrivelser av den 8 maj, den 21 juli och den 16 oktober 1998 svarade den franska regeringen på dessa. Ytterligare information inkom genom en skrivelse av den 30 oktober 1998.

II. BESKRIVNING AV STÖDET I FRÅGA

Detta beslut gäller det stöd i form av ett andelslån på 18 miljoner franska franc och ett investeringsbidrag på 22 miljoner franc som den franska regeringen beviljade Nouvelle Filature Lainière de Roubaix inom ramen för ett förenklat konkursförfarande beträffande koncernen SA Filature Lainière de Roubaix.

[1] EGT C 392, 24.12.1997, s. 6.

1. **Stödmottagaren**

Efter att konkursansökan inkommit inledde Tribunal de commerce de Roubaix genom en dom av den 30 april 1996 ett rättsligt förfarande mot koncernen SA Filature Lainière de Roubaix (nedan kallad SA Filature), som består av tre företag (SA Groupe Lainière, SA Lainière de Roubaix och SA Proditex). Efter att ha konstaterat att det inte var möjligt att genomföra en sanering genom avskrivning av skulder enligt artikel 18 i lag 85–98 från den 25 januari 1985 och efter att ha genomfört en anbudsinfordran i syfte att avyttra företaget beslutade Tribunal de commerce genom en dom av den 17 september 1996 att företaget i enlighet med bestämmelserna i ovannämnda lag skulle avyttras till ett nybildat aktiebolag med ett kapital på 510 000 franc och med namnet Nouvelle Filature Lainière de Roubaix (nedan kallat Lainière de Roubaix).

Genom ovannämnda dom och med verkan från och med den 1 oktober 1996 avyttrades tillgångarna i de företag som var föremål för det förenklade konkursförfarandet, liksom de flesta drifts- och serviceavtalen som dessa ingått, till aktieägarna i det nya företaget för ett belopp på 4,8 miljoner franc. De avyttrade tillgångarna beräknades den 1 september 1996 uppgå till 50,956 miljoner franc och bestod av följande: immateriella och finansiella tillgångar: inga, maskiner och inventarier: 21,126 miljoner franc, lager och produkter i arbete: 20,676 miljoner franc, kundfordringar: 3,647 miljoner franc och likvida medel: 5,507 miljoner franc. De finansiella skulderna i de företag som var föremål för ett förenklat konkursförfarande, vilka kommissionen inte fått veta beloppet på, avskrevs inom ramen för det förenklade konkursförfarandet. I samband med detta beviljades det nya företaget stödet i fråga av den franska regeringen. I motiveringen av domen om avyttring beaktade domstolen bland annat att Frankrike, genom den allmänna åklagaren, ”bekräftade de offentliga myndigheternas stöd på 40 miljoner franska franc på de villkor som var och en av anbudsgivarna erbjöd och önskar att domstolen godkänner en plan som säkerställer en rigorös användning av offentliga medel och som begränsas till vad som är nödvändigt för att finansiera återupptagandet av driften i de avyttrade företagen, vilket utesluter alla former av företagsköp eller utvidgning av verksamheten, och som säkerställer den fortsatta driften och bevarandet av arbetstillfällen.”

2. **Stödmottagarens omstruktureringsåtgärder och investeringar**

— *Stödmottagarens omstruktureringsåtgärder*

De nya aktieägarna har, under överinseende av den som är ansvarig för genomförandet av planen och som utsetts av Tribunal de Roubaix, genomfört en kapacitetsminskning genom att definitivt lägga ned en del av produktionen, i synnerhet produktionen av enkel tråd som går med stor förlust. Följaktligen har ungefär 60 % av det gamla SA Filatures produktionskapacitet lagts ned för gott, däribland vissa produktionsverkstäder som går med förlust liksom en hel industrianläggning (Proditex). Den förväntade omsättningen för det nya företaget är 150 miljoner franc, vilket motsvarar 38 % respektive 26 % av omsättningen 1995 och 1994. Verksamheten koncentreras till mer specialiserade produkter med ett högre förädlingsvärde. Dessutom friställde det nya företaget med domstolens tillstånd 339 av de 587 arbetstagarna i den tidigare koncernen. Genom den ovannämnda domen beslutade Tribunal de Roubaix att Lainière de Roubaix var skyldigt att betala ett belopp på 50 000 franc per friställd arbetstagare i avgångsvederlag (det vill säga 16,95 miljoner franc för de sammanlagt 339 friställda arbetstagarna).

Som kommissionen konstaterade redan i sitt beslut att inleda det ovan nämnda förfarandet har den franska regeringen inte lagt fram någon omstruktureringsplan för kommissionen som gör det möjligt för den att bedöma om det stödmottagande företaget åter kan bli lönsamt på lång sikt och om stödet är nödvändigt. Genom ovannämnda skrivelse av den 2 mars 1998 begärde kommissionen särskilt att den franska regeringen skulle inkomma med ”de senaste tillgängliga ekonomiska informationen om Lainière de Roubaix (. . .), det vill säga en detaljerad balansräkning samt bokslutet, inklusive en resultaträkning”.

Genom en skrivelse av den 8 maj 1998 översände den franska regeringen till kommissionen både resultatprognosen för åren 1996–1999, vilken redan hade lämnats in genom en skrivelse av den 2 april 1997, och en preliminär resultaträkning från den 31 december 1997. Den franska regeringen har däremot inte inkommit med de övriga uppgifter som begärts in.

— *Omstruktureringskostnaderna*

När det gäller omstruktureringskostnaderna inkom den franska regeringen med nedanstående uppgifter, efter det att kommissionen vid flera tillfällen begärt att få ytterligare upplysningar om de exakta kostnader som lånet på 18 miljoner franc skulle täcka.

— Genom en skrivelse av den 16 januari 1997 angav den franska regeringen att omstruktureringskostnaderna uppgick till 14,5 miljoner franc, varav 12,5 miljoner franc i form av omskolningskostnader och 2 miljoner franc i form av kostnader för omplacering av friställda löntagare. Den franska regeringen angav i samma skrivelse ”att ett tjugotal personer fått gå i förtidspension enligt bestämmelserna i allmän lag”. Den franska regeringen har emellertid inte angivit den eventuella kostnaden för denna åtgärd.

— Genom en skrivelse av den 2 april 1997 bekräftade den franska regeringen att lånet på 18 miljoner franc skulle täcka kostnaderna för ”fortsatt verksamhet och en snabb anpassning av den totala lönesumman med hjälp av det sociala åtgärdspaket som genomfördes till följd av domen av den 17 september 1996”.

— I den franska regeringens skrivelse av den 8 maj 1998 angavs omstruktureringskostnaderna enligt följande: hyra för perioden 1996/97 för lokaler som inte är nödvändiga för produktionen: 2,2 miljoner franc; kostnad för förflyttning av produkter (lagerhantering) som medför om- och avlastning som innebär merkostnader för produktionsorganisationen: icke-kvantifierade kostnader; omdisponering av lokalerna: 2,5 miljoner franc; kostnader för företagets lägre produktionstakt under de första sex månaderna: 10 miljoner franc; utbildningskostnader: icke-kvantifierade kostnader; kostnader för de sociala förmånerna för den del av personalen som inte friställs enligt fransk lag: icke-kvantifierade kostnader; kostnader för införandet av ett system för företagsstyrning: icke-kvantifierade kostnader.

— I en skrivelse av den 21 juli 1998 hävdade den franska regeringen att det egentligen var ”omöjligt att exakt tillskriva vissa medel vissa bestämda ändamål”. Den franska regeringen angav att lånet avsåg den period då verksamheten återupptogs efter det förenklade konkursförfarandet och bekräftade att lånet på 18 miljoner franc användes till att täcka kostnaderna för återupptagandet av verksamheten, finansieringen av verksamheten och en del av de planerade investeringarna. Den franska regeringen angav att kostnaderna för företagets lägre produktionstakt under de första sex månaderna uppgick till 10 miljoner franc, kostnaderna för omstruktureringen av lokalerna till 2,5 miljoner franc (skrivelse av den 8 maj 1998), och hyreskostnaderna för perioden 1996/99 för lokaler som inte är nödvändiga för produktionen till 5 miljoner franc. Dessutom angav den franska regeringen kostnader för de anställdas omskolningsbehov (icke-kvantifierade kostnader) och extrakostnader för de sociala förmåner som beror på de flesta kvarvarande anställdas höga ålder (1,6 miljoner franc per år).

— Genom en skrivelse av den 16 oktober 1998 angav den franska regeringen att, ytterligare kostnader [...] (*) skulle kunna uppstå [...] *, utöver de som meddelades genom ovannämnda skrivelse av den 21 juli. Dessa ytterligare kostnader var emellertid inte definitiva den dag skrivelsen avfattades.

— *Investeringskostnader*

Lainière de Roubaix har genomfört ett investeringsprogram som omfattar 22,2 miljoner franc uppdelat på tre år och som syftar till att förbättra produktionsanläggningarnas effektivitet och att minska de indirekta kostnaderna (uppvärmning, underhåll osv.). Detta program avser framför allt moderniseringen av maskiner som ur kvalitets- och produktivitetssynpunkt är föråldrade, förvärv av nya spolmaskiner (9,5 miljoner franc), utveckling av differentierade produkter som Plyfil Lycra (7,6 miljoner franc) samt installation och inkörning av en ångpanna (5,1 miljoner franc).

— *Andra upplysningar*

Lainière de Roubaix är för närvarande verksam i textilbranschen (tillverkning av ylletråd) och konkurrerar direkt med andra producenter, bland annat europeiska och asiatiska. Företaget är beläget i regionen Nord-Pas-de-Calais, som är en region som kan komma i fråga för regionalstöd enligt artikel 92.3 c i fördraget och enligt kommissionens beslut av den 14 september 1994 beträffande en ordning för regionalt stöd till industriprojekt [2]. Lainière de Roubaix har för närvarande (skrivelse av den 24 september 1997 och av den dag då företaget togs över) 248 anställda, en omsättning på (prognos) på 150 miljoner franc och en balansomslutning på 60 miljoner franc. 85 % av kapitalet innehas av fysiska personer.

Lainière de Roubaix marknadsandel är enligt uppgifter från de franska myndigheterna endast 0,4 % av den europeiska produktionen och 8 % av den franska produktionen. Ungefär 50 % av produktionen exporteras, varav över hälften till de övriga medlemsstaterna.

3. **De beviljade stöden**

a) *Lån på 18 miljoner franc*

När det gäller andelslånet på 18 miljoner franc meddelade den franska regeringen följande lånevillkor: löptid på tolv år, varav två ränte- och amorteringsfria år, till en fast ränta på 4,5 % och 6,5 % under de återstående tio åren, ökat med en kompletterande ränta som är indexerad efter kassaflödet. Genom en skrivelse av den 2 april 1997 inkom den franska regeringen med den preliminära konsoliderade resultaträkningen för Lainière de Roubaix i vilken räntekostnaderna för andelslånet uppgick till 200 000 franc 1996, 800 000 franc 1997, 900 000 franc 1998 och 1 100 000 franc 1999. Den franska regeringen hävdade i sin skrivelse av den 21 juli 1998 att lånet hade beviljats på marknadsmässiga villkor.

(*) Delar av denna text har utformats så att konfidentiella uppgifter inte skall röjas. Dessa delar omges av en hakparentes och är markerade med en asterisk.

[2] EGT C 364, 20.12.1994, s. 6.

Som svar på kommissionens fråga i en skrivelse av den 17 juni 1998 huruvida Lainière de Roubaix vid det tillfälle då staten beviljade lånet hade erhållit lån i privata banker och, om så var fallet, på vilka villkor (räntesats, ränte- och amorteringsfrihet, löptid osv.), informerade den franska regeringen kommissionen om att ”företaget hade (...) möjligheter att erhålla finansiering på upp till 28 miljoner franska franc av ett finansiellt institut till en räntesats på för närvarande ungefär 4,2 %”.

Den franska regeringen har emellertid varken meddelat lånevillkoren vid det tillfälle då staten beviljade andelslånet eller de aktuella finansiella institutens ställning.

Genom en skrivelse av den 2 april 1997 bekräftade den franska regeringen att andelslånet beviljades innan planen för Lainière de Roubaix övertagande av tillgångarna trädde i kraft den 1 oktober 1996.

b) *Investeringsbidrag på 22 miljoner franc*

Inom ramen för övertagandet beviljade den franska regeringen även ett investeringsbidrag på 22 miljoner franc på grundval av de ovannämnda genomförda investeringarna.

Dessa medel står på ett konto som kontrolleras av den person som av Tribunal de Roubaix utsetts till ansvarig för genomförandet av planen. Medlen betalas ut i den mån företaget genomför planen. Den franska regeringen har inte meddelat kommissionen hur stort belopp som redan betalats ut.

c) *Stödets rättsliga grund*

Andelslånet beviljades av regeringen på en ad hoc-mässig rättslig grund. Det inryms inte i något stödprogram som godkänts av kommissionen.

Investeringsbidraget på 22 miljoner franc beviljades på grundval av ”industriministeriets kreditprogram för industrin (CIRI, budgetpost 64-96)” (régime des crédits de politique industrielle du ministère de l'Industrie [CIRI, ligne budgétaire 64-96]). Detta program anmäldes aldrig till kommissionen enligt artikel 93.3 i fördraget. När det gäller detta program föreslog kommissionen emellertid i en skrivelse av den 3 juli 1991 till den franska regeringen att den franska regeringen såsom lämplig åtgärd enligt artikel 93.1 skulle förhandsanmäla varje gång omstruktureringsstöd beviljades på grundval av detta program. Genom en skrivelse av den 11 november 1991 godtog den franska regeringen ovannämnda förslag på lämplig åtgärd för de stödutbetalningar som översteg 5 miljoner franc. I föreliggande fall överskreds detta belopp klart.

III. KOMMENTARER I SAMBAND MED DET FÖRFARANDE SOM ANGES I ARTIKEL 93.2

1. Kommissionens skäl till att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2

I det ovannämnda beslutet att inleda ett förfarande uttryckte kommissionen tvivel vad gäller stödets förenlighet med den gemensamma marknaden. Kommissionen angav främst nedanstående skäl för detta.

Kommissionen undersöker statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter på grundval av de riktlinjer som offentliggjordes 1994 ([3]). Med den information som kommissionen hade tillgång till när förfarandet inleddes kunde den inte avgöra om det stöd som beviljats skulle kunna anses förenligt med den gemensamma marknaden enligt de kriterier som anges i dessa riktlinjer. Eftersom det inte lades fram någon omstruktureringsplan med sådan information som behövs för att kunna bedöma stödets förenlighet, kunde kommissionen inte försäkra sig om att företaget skulle bli långsiktigt lönsamt och att stödet skulle begränsas till det som var absolut nödvändigt för att göra det möjligt att omstrukturera företaget. Den angav dock att företaget på vissa villkor och upp till en viss gräns kunde komma i fråga för regionalstöd enligt artikel 92.3 c i fördraget.

2. Den franska regeringens kommentarer i samband med förfarandet

Den franska regeringen betonar att det stöd som beviljats Lainière de Roubaix bör anses som förenligt med den gemensamma marknaden. Den franska regeringen hävdar att de statliga åtgärderna till förmån för Lainière de Roubaix, det vill säga investeringsstödet och andelslånet, måste beaktas i sin helhet. Dessa två åtgärder, nedläggningen av strukturellt olönsam verksamhet samt investeringar inom affärsområden som utvecklas skulle vara nödvändiga för att säkerställa att företaget åter blev långsiktigt lönsamt.

Den franska regeringen hävdar att bidragsekvivalenten för investeringsbidraget uppgår till 22 miljoner franska franc och för lånet till − 0,4 miljoner franska franc (på grundval av referensräntesatsen på 5,55 % som kommissionen meddelade genom en skrivelse av den 18 augusti 1997) och kommer så fram till att bidragsekvivalenten för omstruktureringsstödet uppgår till 21,6 miljoner franska franc, vilket motsvarar en stödnivå på 55 % (skrivelser av den 24 september 1997 och den 8 maj 1998).

([3]) EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

Den franska regeringen betonar att lånet på 18 miljoner franska franc bör betraktas som undsättningsstöd enligt ovannämnda riktlinjer även om dess löptid överskrider sex månader, vilket är den tidsram som allmänt sett anges som längsta tillåtna i riktlinjerna. Detta stöd bör således anses som förenligt med den gemensamma marknaden (skrivelse av den 24 september 1997). Den franska regeringen bestrider dessutom att stödet skulle vara olagligt samtidigt som den vägrar att kommentera denna punkt (skrivelse av den 8 maj 1998). Den ifrågasätter den ståndpunkt som kommissionen intog i beslutet att inleda ett förfarande och enligt vilken den franska regeringen inte skulle ha inkommit med tillräckligt med information för att göra det möjligt för kommissionen att undersöka om företaget var långsiktigt lönsamt (skrivelse av den 24 september 1997).

Den franska regeringen hävdar att det stöd som beviljats Lainière de Roubaix inte kan anses som snedvridning av konkurrensen. Dels hade det nya företaget genomfört en betydande minskning av sin produktionskapacitet och lagt ned vissa produktionsanläggningar, dels skulle företagets marknadsandel på den europeiska marknaden vara försumbar (skrivelse av den 24 september 1997). Dessutom bör det enligt den franska regeringen beaktas att Lainière de Roubaix tillhör kategorin små och medelstora företag enligt gemenskapsdefinitionen och att företaget är beläget i en region som är berättigad till regionalstöd enligt artikel 92.3 c i fördraget och där en stödnivå på upp till 33 % för små och medelstora företag kan tillåtas (skrivelse av den 24 september 1997). Den franska regeringen har även inkommit med uppgifter till kommissionen enligt vilka den marknad som Lainière de Roubaix för närvarande är verksam på inte skulle utmärkas av överkapacitet, utan tvärtom av expansion (skrivelse av den 8 maj 1998).

3. **Synpunkter från berörda parter**

Inom ramen för förfarandet inkom företaget Leuze Textil GmbH & Co, Owen-Teck, Tyskland (genom skrivelser av den 11 november och den 17 december 1996 och den 11 februari 1998), företaget Kammspinnerei Stöhr GmbH, Mönchengladbach, Tyskland (genom en skrivelse av den 23 januari 1998) samt Fédération Textile FEBELTEX (genom en skrivelse av den 22 januari 1998) med synpunkter till kommissionen. I dessa synpunkter betonade de främst de svårigheter som den aktuella marknaden som sådan präglas av och de uppmanade kommissionen att undersöka om det stöd som Lainière de Roubaix erhållit var förenligt med de gemensamma marknaden. Genom en skrivelse av den 2 mars 1998 vidarebefordrade kommissionen en kopia av dessa skrivelser till den franska regeringen och gav dem möjlighet att kommentera dem.

IV. **BEDÖMNING AV STÖDET**

1. **Förekomst av statligt stöd enligt artikel 92.1**

a) *Investeringsbidraget på 22 miljoner franc*

Investeringsbidraget utgör statligt stöd enligt artikel 92.1. Det beviljades av staten i form av ett kapitaltillskott till ett specifikt företag och innebär således för detta företag en ekonomisk fördel på upp till 22 miljoner franc. Dessutom riskerar det att snedvrida konkurrensen, eftersom stödet utgör en ekonomisk fördel som andra företag inte har kunnat få del av. Stödet påverkar handeln mellan medlemsstaterna redan genom att det stödmottagande företaget exporterar en stor del av sina produkter till de andra medlemsstaterna.

Att företaget genomfört betydande minskningar av produktionskapaciteten utesluter inte i sig att åtgärderna i fråga betecknas som statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget. Dessutom är det stödmottagande företagets relativt sett lilla andel av den europeiska marknaden inte ett skäl i sig att utesluta snedvridning av konkurrensen. Utan stödet i fråga skulle det stödmottagande företaget inte ha kunnat genomföra de investeringar som det faktiskt gjort. Vissa av det stödmottagande företagets marknadsandelar skulle således ha kunnat erövras av konkurrerande företag.

b) *Andelslånet på 18 miljoner franska franc*

Ett andelslån från staten innebär en ekonomisk fördel för mottagaren i den mån detta andelslån gör det möjligt för företaget att erhålla kapital på bättre villkor än dem som råder på marknaden. Jämförelsen mellan marknadsvillkoren och de villkor som det aktuella lånet är förbundet med skall göras med hänvisning till den tidpunkt då lånet beviljades, men eftersom de franska myndigheterna inte meddelat något precist datum används den 1 oktober 1996, det vill säga dagen för det verkliga övertagandet, som genomfördes med hjälp av lånet i fråga.

Den metod som den franska regeringen valt för att beräkna andelslånets räntesats omfattar en uppräkning som beror på företagets resultat snarare än marknadsräntan under de senaste tio åren av lånets löptid. Denna metod i sig gör det inte möjligt att konstatera att andelslånet skulle ha beviljats på marknadsvillkor.

I brist på exakta uppgifter för att jämföra de villkor som statens lån var förbundet med och marknadsvillkoren tillämpar kommissionen en referensräntesats för att beräkna inslaget av stöd i ett lån. Denna är tänkt att återspegla den genomsnittliga marknadsräntesatsen i medlemsstaterna för medel- och långfristiga lån med normala krav på säkerhet. I det aktuella fallet har staten beviljat ett andelslån som ger staten rätt att förvärva andelar i företaget i fråga. Denna åtgärd är således att likna vid ett kapitaltillskott från staten. Kommissionen har offentliggjort de kriterier som skall göra det möjligt att bedöma

huruvida ett kapitaltillskott utgör statligt stöd eller inte ([4]). Enligt dessa anser kommissionen att ett tillskott av nytt kapital till företag inte innehåller inslag av stöd om detta tillskott görs på villkor som en privat investerare i en normalt fungerande marknadsekonomi skulle kunna acceptera.

I detta fall kan kommissionen inte konstatera att den franska regeringens beviljande av andelslånet i samband med att Lainière de Roubaix tog över SA Filatures tillgångar genomfördes på villkor som en privat investerare i en normalt fungerande marknadsekonomi skulle kunna acceptera. Redan i det ovannämnda beslutet att inleda ett förfarande visade kommissionen att det nya företagets övertagande av tillgångarna i huvudsak grundade sig på statligt stöd, bland annat eftersom aktiekapitalet var lågt i förhållande till det beviljade stödet. Dessutom har den franska regeringen inte lyckats påvisa för kommissionen att Lainière de Roubaix, vid den tidpunkt staten beviljade andelslånet, skulle ha erhållit eller skulle ha kunnat erhålla lån eller kapitaltillskott på villkor som är jämförbara med de villkor som lånet i fråga är förbundet med, trots att kommissionen uppmanat den att göra detta. För att räkna ut stödinslaget i det aktuella lånet använder kommissionen under dessa förhållanden den ovannämnda referensräntesatsen som indikator på marknadsräntan.

Metoden för fastställande av den räntesats som kommissionen använde med medlemsstaternas godkännande, efter att dessa hade samlats i multilaterala möten den 24 och 25 juni och den 15 december 1993, var vid tidpunkten för beviljandet av lånet den som kommissionen meddelat medlemsstaterna genom en skrivelse av den 17 januari 1994. På grundval av denna metod meddelar kommissionen medlemsstaterna i början av varje år referensräntesatsen. Genom en skrivelse av den 2 augusti 1996 till den franska regeringen meddelade kommissionen den referensräntesats på 8,28 % som gällde från och med 1 augusti 1996 och vid det tillfälle staten beviljade andelslånet. I brist på noggrannare uppgifter om marknadsräntan på andelslån som är likvärdiga det som beviljades Lainière de Roubaix, bör för den del av lånets löptid som redan gått denna referensräntesats användas som lägsta möjliga marknadsränta för det andelslån som beviljades 1996.

Bidragsekvivalenten för detta andelslån utgörs således av skillnaden mellan den räntesats som staten tillämpar på lånet i fråga och referensräntesatsen. Denna skillnad bör betraktas som en ekonomisk fördel som staten beviljar det stödmottagande företaget. I likhet med investeringsbidraget riskerar detta lån i den mån det medför en ekonomisk fördel att snedvrida konkurrensen och att påverka handeln mellan medlemsstaterna. Lånet innebär således inslag av stöd enligt artikel 92.1 i fördraget.

Om den ovannämnda referensräntesatsen används och om lånet återbetalas linjärt, vilket i brist på information från den franska regeringen får antas vara fallet, bedömer kommissionen att bruttobidragsekvivalenten för andelslånet på 18 miljoner franc uppgår till 1 461 067 franska franc för lånets hela löptid (vilket upplysningsvis motsvarar 1 164 067 franska franc om räntesatsen skulle höjas till nivån för referensräntan per den 31 december 1998).

Den metod som beskrivs ovan tillämpades även av den franska regeringen när den beräknade stödnivån, vilket den meddelade genom ovannämnda skrivelser. Resultatet av beräkningarna är dock felaktigt i så måtto att den franska regeringen i sina beräkningar använde den referensräntesats på 5,55 % som gällde den 1 augusti 1997 och som kommissionen meddelade den franska regeringen genom en skrivelse av den 18 augusti 1997 och inte den räntesats som gällde då lånet beviljades.

2. **Stödets olaglighet**

Som framgår av det ovan anförda beviljades inte stödet på grundval av ett stödprogram som kommissionen godkänt. I strid med artikel 93.3 beviljades stödet i fråga innan kommissionen beslutat om dess förenlighet med den gemensamma marknaden. Detta gäller även investeringsbidraget på 22 miljoner franc trots att det ännu inte betalats ut i sin helhet till mottagaren, eftersom beslutet om att bevilja stödet har fattats och utbetalningen endast är beroende av att investeringarnas olika steg genomförs. Stödet skall således anses olagligt.

3. **Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden**

Stödet är inte förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av de undantag som anges i artikel 92.2, eftersom det inte utgör ett stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter och inte syftar till att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser. Inte heller undantaget i artikel 92.2 c är tillämpligt. Stödet kan inte heller anses förenligt på grundval av artikel 92.3 a, 92.3 b och 92.3 d. Stödet syftar inte till att i enlighet med artikel 92.3 a främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder

([4]) Europeiska gemenskapens bulletin 9-1984.

allvarlig brist på sysselsättning i den mening som avses i kommissionens meddelande om metoden för tillämpning av artikel 92.3 a och 92.3 c på regionalt stöd ([5]) och i kommissionens beslut beträffande en ordning för regionalt stöd till industriprojekt ([6]). Syftet med stödet är inte heller att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse, att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi eller att främja kultur och bevara kulturarvet.

Det är således tillräckligt att begränsa undersökningen av stödets förenlighet till det undantag som anges i artikel 92.3 c. I detta sammanhang finns det anledning att undersöka tillämpningen av undantaget på grundval av de ramar och riktlinjer som på ett överskådligt sätt återspeglar kommissionens tolkning av undantaget i fråga.

— *Undsättnings- och omstruktureringsstöd*

Av nedanstående skäl kan kommissionen inte fastslå att stödet i fråga kan anses förenligt med den gemensamma marknaden.

Enligt kommissionens fasta praxis som grundar sig på riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd ([7]) är ett av villkoren för att omstruktureringsstöd skall vara förenligt med den gemensamma marknaden att det läggs fram en omstruktureringsplan på grundval av vilken kommissionen kan försäkra sig om att företaget inom rimlig tid åter blir lönsamt. Denna plan skall grunda sig på realistiska antaganden vad gäller de framtida förutsättningarna för det stödmottagande företagets verksamhet. Som anges i avsnitt II.2 i detta beslut och som kommissionen redan omnämnde i beslutet om att inleda ett förfarande har den franska regeringen inte lagt fram någon trovärdig omstruktureringsplan för kommissionen. Det kan också konstateras att sedan förfarandet inleddes har de franska myndigheterna inte inkommit med någon sådan plan till kommissionen. Kommissionens ståndpunkt kan således inte vara någon annan än den som kom till uttryck när ovannämnda förfarande inleddes.

Det villkor som anges i de ovannämnda riktlinjerna och enligt vilket omstruktureringsplanen skall lämnas till kommissionen tillsammans med alla nödvändiga uppgifter är inte uppfyllt. Dels har vissa uppgifter som kommissionen uttryckligen begärt in inte tillhandahållits, vilket framgår av avsnitt II.2 ovan, dels har vissa delar av omstruktureringskostnaderna inte beräknats (avsnitt II.2). Som anges ovan föreligger dessutom stora skillnader i de kostnader som de franska myndigheterna i sina olika skrivelser meddelat kommissionen.

När det gäller företagets långsiktiga lönsamhet finns det med tanke på de preliminära räkenskaper som lämnades in till kommissionen innan förfarandet inleddes (skrivelser av den 22 november 1996 och av den 2 april 1997) skäl att konstatera att den först inlämnade resultaträkningen innehåller felaktigheter i beräkningen av rörelseresultatet. Av den andra framgår att företagets nettoresultat 1996 (ungefär 20 miljoner franc) enbart beror på det beviljade investeringsstödet. Nettoresultatet för 1999, vilket är det år då omstruktureringen skall vara avslutad, skulle enligt prognosen uppgå till 848 000 franc, vilket skulle innebära att det sjunkit kontinuerligt med 60 – 70 % per år sedan 1996. Ett sådant resultat skulle kunna bero på att företaget har bristande konkurrenskraft.

Även om det inte föreligger någon omstruktureringsplan enligt ovannämnda riktlinjer, följer det av det ovan anförda att det inte framgår av de uppgifter som de franska myndigheterna tillhandahållit att företaget skulle vara långsiktigt lönsamt.

Denna slutsats får ytterligare stöd av de uppgifter som den franska regeringen inkom med i sitt telefax av den 16 oktober 1998: Enligt dessa uppgifter skulle resultatet för en stor del av det nya företagets verksamhet fortfarande vara lägre än vad som förutsågs i omstruktureringsplanen vid övertagandet. [. . .] *. Bortsett från att de olika uppgifter som den franska regeringen inkommit med och som beskrivs i avsnitt II.1 och II.2 i detta beslut inte kan anses som en omstruktureringsplan enligt riktlinjerna, framgår av dessa uppgifter att beviljandet av stödet i fråga inte åtföljdes av en trovärdig omstruktureringsplan.

Till detta kommer att stödet enligt riktlinjerna måste stå i proportion till omstruktureringens kostnader och fördelar. Detta innebär bland annat att stödmottagarna normalt sett i betydande grad måste bidra till omstruktureringsplanen med hjälp av egna medel eller genom extern finansiering som erhållits på marknadsmässiga villkor. I det aktuella fallet tillför företaget ett kapital på ungefär 500 000 franc utöver det belopp som går till förvärv av tillgångarna, det vill säga sammanlagt 4,8 miljoner franc. Detta skall jämföras med 40 miljoner franc i offentliga medel. Det oproportionerliga förhållandet framgår tydligt, eftersom företaget inte bidrar med mer än ungefär 12 % av medlen. Villkoret om proportionalitet är således inte uppfyllt.

([5]) EGT C 212, 12.8.1988, s. 2.
([6]) Se fotnot 2.
([7]) Se fotnot 3, avsnitt 3.2

Detta oproportionerliga förhållande mellan offentliga medel och tillskott från företaget ger anledning till flera kommentarer. För det första är det uppenbart att företaget inte skulle vara lönsamt utan det statliga stödet. För det andra är antagandet om en konstant och mycket stor minskning av vinsten under den period omstruktureringen pågår synnerligen optimistiskt med tanke på att företaget under 1998 måste genomföra ytterligare fabriksnedläggningar. Enligt uppgifter från de franska myndigheterna ligger dessutom det genomsnittliga pris som företaget tillämpar över det genomsnittliga priset på marknaden i fråga och de priser som tillämpas på just denna marknad (Lycra Laine) är även de bland de högsta i Europa (skrivelse av den 8 maj 1998). Detta visar att företaget är bland de minst konkurrenskraftiga på marknaden, även om det tack vare det statliga stödet inte behövde stå för den övervägande delen av sina kostnader.

Vidare kan inte heller den franska regeringens ståndpunkt godtas att det stöd som beviljas i form av andelslån kan betraktas som undsättningsstöd. I riktlinjerna definieras undsättningsstöd som sådant stöd som gör det möjligt att ”[tillfälligt upprätthålla] ställningen för ett företag som står inför avsevärd försvagning av sin finansiella position vilket avspeglas i en akut likviditetskris eller teknisk insolvens, medan de omständigheter som är upphov till företagets svårigheter analyseras och en lämplig plan för att råda bot på situationen utarbetas.”

Stödet i fråga beviljades emellertid i syfte att göra det möjligt att förvärva tillgångarna och således att bilda det nya företaget. Det beviljades uppenbarligen inte för att upprätthålla driften under den tid det tar att utarbeta en omstruktureringsplan, eftersom någon sådan plan ju inte föreligger, vilket kommissionen konstaterade ovan.

— *Stöd för att underlätta utveckling av vissa regioner*

Enligt det undantag som anges i artikel 92.3 c i fördraget kan kommissionen anse stöd för att underlätta utveckling av vissa regioner som förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Genom det ovannämnda beslutet av den 14 september 1994 beträffande en ordning för regionalt stöd till industriprojekt beslutade kommissionen på grundval av socioekonomiska uppgifter om de berörda regionerna att de initiala investeringar enligt punkt 18 i bilagan till kommissionens meddelande om regionalstöd ([8]) som genomförts i den region där Lainière de Roubaix är beläget kan komma i fråga för regionalstöd på 25 % brutto för storföretag eller 35 % brutto för små och medelstora företag. Lainière de Roubaix bör enligt gemenskapens definition räknas till den senare kategorin.

När det gäller det investeringsbidrag på 22 miljoner franc som beviljats Lainière de Roubaix är kommissionen av följande uppfattning: de investeringar på upp till 22,2 miljoner franc som beskrivs ovan och som Lainière de Roubaix genomfört kan anses som initiala investeringar enligt meddelandet från 1979. Följaktligen kan investeringsstöd på upp till 35 % brutto av investeringskostnaderna på 22,2 miljoner franc, det vill säga 7,77 miljoner franc brutto, anses som förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av det undantag som anges i artikel 92.3 c. Stöd på upp till 14,23 miljoner franc kan på denna grundval däremot inte anses förenligt med den gemensamma marknaden.

När det gäller andelslånet på 18 miljoner franc, kan det däremot konstateras att de berörda kostnaderna, så som de meddelats av den franska regeringen i dess skrivelse av den 21 juli 1998, inte kan anses som initiala kostnader enligt ovannämnda meddelande. Tvärtom handlar det om löpande kostnader som ett företag normalt måste täcka självt. Detta stöd måste därför anses som driftstöd som enligt kommissionens fasta praxis och kommissionens meddelande om metoden för tillämpning av artikel 92.3 a och c på regionalt stöd ([9]) inte kan beviljas utanför en region som kan komma i fråga för regionalstöd enligt artikel 92.3 a. Andelslånet kan således inte anses som förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av detta undantag.

— *Annan grund för undantag*

Lainière de Roubaix skulle i princip kunna komma i fråga för sysselsättningsstöd enligt riktlinjerna för sysselsättningsstöd ([10]). Det kan dock konstateras att den franska regeringen inte på ett tydligt sätt angivit vilka sociala kostnader som skulle kunna komma ifråga för det aktuella stödet och hur stora dessa kostnader är, trots att kommissionen vid upprepade tillfällen begärt in information. I den franska regeringens senaste skrivelser av den 8 maj, den 21 juli och den 16 oktober 1998, angav den kostnader som inte är berättigade till sysselsättningsstöd på grundval av ovannämnda riktlinjer.

([8]) EGT C 31, 3.2.1979, s. 9.
([9]) Se fotnot 5, punkt 6.
([10]) EGT C 334, 12.12.1995, s. 4.

V. **SLUTSATSER**

Kommissionen konstaterar att den franska regeringen i strid med artikel 93.3 i fördraget olagligen beviljat ett investeringsbidrag på 22 miljoner franc och ett andelslån på 18 miljoner franc.

Kommissionen anser att investeringsstöd på upp till 35 % brutto av investeringskostnaderna på 22,2 miljoner franc, det vill säga 7,77 miljoner franc, kan anses förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 92.3 c. Stöd på upp till 14,23 miljoner franc måste däremot anses som oförenligt med den gemensamma marknaden. För att återställa den ekonomiska situation som företaget skulle ha befunnit sig i om den inte hade erhållit det oförenliga stödet måste den franska regeringen följaktligen vidta alla nödvändiga åtgärder för att ta tillbaka det oförenliga stöd på 14,23 miljoner franc som stödmottagaren erhållit.

Kommissionen konstaterar dessutom att lånet på 18 miljoner franc omfattar ett inslag av stöd som består av skillnaden mellan den räntesats som den franska regeringen tillämpar och den referensräntesats som gällde vid den tidpunkt då lånet beviljades. Kommissionen uppskattar detta belopp till 1 461 067 franc för lånets hela löptid (vilket upplysningsvis motsvarar 1 164 067 franc om räntesatsen skulle höjas till nivån för referensräntan per den 31 december 1998). Det stöd som motsvarar detta belopp måste anses oförenligt med den gemensamma marknaden. För att återställa den ekonomiska situation som företaget skulle ha befunnit sig i om den inte hade erhållit det oförenliga stödet måste den franska regeringen utan dröjsmål avskaffa stödet i fråga genom att tillämpa normala marknadsvillkor som minst motsvarar den referensräntesats på 8,28 % som gällde vid den tidpunkt då lånet beviljades.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd i form av ett investeringsbidrag som Frankrike beviljat Nouvelle Filature Lainière de Roubaix kan för ett belopp på 7,77 miljoner franc anses förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 92.3 c i fördraget.

Artikel 2

Det stöd i form av ett investeringsbidrag som Frankrike beviljat Nouvelle Filature Lainière de Roubaix är för ett belopp på 14,23 miljoner franc oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 3

1. Andelslånet på 18 miljoner franc utgör ett stöd i så måtto att den räntesats som Frankrike tillämpar på detta lån är lägre än den referensräntesats på 8,28 % som gällde vid den tidpunkt lånet beviljades.

2. Det stöd som avses i punkt 1 och som Frankrike beviljat Nouvelle Filature Lainière de Roubaix är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 4

1. Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från mottagaren Nouvelle Filature Lainière de Roubaix återkräva det stöd som avses i artikel 2 och som olagligen redan betalats ut.

2. Återkrävandet skall ske enligt förfaranden i nationell lagstiftning. Ränta tas ut från och med den dag stödet betalades ut till och med den dag det faktiskt återbetalats. Räntesatsen motsvarar referensräntesatsen för beräkning av regionalstödordningars nettobidragsekvivalent.

3. Frankrike skall utan dröjsmål avskaffa det stöd som avses i artikel 3 genom att tillämpa normala marknadsvillkor som minst motsvarar den referensräntesats på 8,28 % som gällde vid den tidpunkt lånet beviljades.

Artikel 5

Frankrike skall senast inom två månader från dagen för delgivningen av detta beslut till kommissionen anmäla vilka åtgärder som vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 4 november 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen